

kun om at have de bedste offentlige tilbud. Ægte social og menneskelig tryghed drejer sig om, at vi alle kærer os om hinanden. Vi har hver enkelt af os en opgave at udføre. Vi har hver enkelt af os et ansvar for hinanden, for sociale kontrakter mellem venner, familier, naboer og kolleger, for et menneskeligt netværk, der, hvis vi var det foruden, betød, at vi ikke havde et ægte velfærdssamfund.

Derfor er det vigtigt for mig at få sagt i dag også, at staten kan gøre meget mere og med bedre kvalitet, ja, og kommunerne kan gøre det samme, ja, men til syvende og sidst er det, der holder det hele sammen, vores fællesskabsfølelse, vores fælles ansvar, vores håndslag, som vi må give hinanden, for at dette velfærdssamfund er så godt, så fint og i år dog alligevel så sårbart, at det kun kan blive bedre og stærkere, hvis vi som enkeltpersoner også forpligter os.

Det er det fundamentale træk ved det danske velfærdssamfund: menneskelig tryghed og en tilværelse, der giver alle en rolle i det danske samfund og for sig selv, og som forudsætter, at vi alle – det offentlige, arbejdspladsen, organisationerne, forældrene, det enkelte menneske – tager et ansvar for den sociale sammenhæng og samhørighed, der er så fundamental.

Danmark befinder sig midt i en frådende global verden, der forandrer sig så heftigt, at en hel del mennesker i det danske samfund er bekymrede for fremtiden. Hvad skal der blive af mig og mine børn og mine forældre? Får de nu i fremtiden den tryghed, som vi jo alle sammen ønsker for vores medmennesker?

Og jeg må medgive, at der er god grund til at holde ekstra fast i vores velfærdssamfund, fordi der i kølvandet af internationaliseringen er en centrifugalkraft, der risikerer at medføre, at der er mennesker, der falder af i svinget, hvis vi ikke har et godt velfærdssamfund og en samhørighed i vores land, der kan forhindre det.

Det er også det, det handler om, og det er det, regeringens arbejde bygger på, nemlig den sociale tryghed og det særlige hensyn til de svageste, som altid har været vores byggegrundlag og også vil være det i det 21. århundrede. Kvalitet, medmenneskelighed og samhørighed er de tre grundpiller for regeringens arbejde, og som vi byder op til samarbejde om også her i dag.

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Også jeg vil takke Enhedslisten for forespørgslen og dermed muligheden for at få denne dis-

kussion. Det er helt centralt for regeringen at sikre social tryghed for den enkelte, og det har faktisk stået øverst på regeringens dagsorden siden 1993.

Et velfærdssamfund er bl.a. kendetegnet ved social tryghed, det vil sige, at der er spændt et sikkerhedsnet ud, som sikrer, at der er hjælp at finde for dem, der har behov for hjælp. Det gælder, når man har brug for hjælp til at finde et forsørgelsesgrundlag, hvad enten det er gennem arbejde eller, hvis det ikke er muligt, så igennem overførselsindkomster.

En række offentlige ydelser som kontant-hjælp, aktivering, revalidering, sygedagpenge, fleksjob og førtidspensioner tager jo netop sigte på at sikre forsørgelsen. Det er vigtigt, at hjælpen ikke blot er der, men at hjælpen bliver givet på en sådan måde, at den, der modtager hjælpen, bliver i stand til at mestre sit eget liv. Det er i det lys, man skal se regeringens initiativer vedrørende det rummelige arbejdsmarked.

Men social tryghed handler ikke kun om at sikre forsørgelsen. Der er også mange andre områder, hvor det er vigtigt med et sikkerhedsnet. Mennesker med alvorlige misbrugsproblemer har brug for hjælp til at komme ud af misbruget eller til at få en hverdag til at fungere til trods for misbruget. Også sindslidende og hjemløse har brug for en sådan hjælp, at de kan få en hverdag til at fungere og få forbedret deres situation.

Social tryghed handler her bl.a. om sikkerhed for, at de mennesker, der bevæger sig på kanten af samfundet eller af normalsamfundet aldrig bliver sat helt udenfor, men tværtimod hele tiden har vores opmærksomhed. Psykiatrihandlingsplanen og indsatsen på misbrugsområdet er netop områder, hvor der er sat en massiv indsats i gang.

Social tryghed handler om at tage sig af de svageste. Det vil bl.a. sige at tage ansvar for børn, hvis forældre på grund af egne problemer ikke magter dem. Social tryghed for de svageste handler også om at tage sig af de gamle, som ikke længere har kræfter til at klare sig selv.

Jeg vil gerne slå fast, at Danmark grundliggende er et velfærdssamfund. Det er kendetegnet ved, at der er spændt et meget omfattende sikkerhedsnet ud. Der er samtidig områder, hvor tingene ikke står helt så godt til, som vi kunne ønske os. Sådan vil det altid være, enten fordi problemerne ændrer sig, eller fordi den måde, man har løst problemerne på, ikke længere er tidssvarende.